

gewiktgewogen

Matthäuspassion helder en fris

Plaats: Bonifatiuskerk, Leeuwarden (gisteravond in Dokkum)

Gebeurtenis: Bachs Matthäuspassion door Vocaal Ensemble Cantatrix **M.m.v.** Nico van der Meel, Rudmer de Vries, Frans Fiselier, Pierre Mak, Heleen Koele, Concerto d'Amsterdam, Roder Jongenskoor **Belangstelling:** uitverkocht **Bijzonderheid:** Vanavond in Groningen (uitverkocht). ★★★★★☆

LEEWARDEN Het monumentale dubbelkoor waarmee Bachs *Matthäuspassion* opent, stond in de vertolking van Vocaal Ensemble Cantatrix als een huis. Aanzwellende secties doorkruisten subtiel het klankbeeld, maar er was ook rust en gelatenheid. Dit was geen doorsnee uitvoering, maar een waarover goed was nagedacht.

Geert-Jan van Beijeren, het brein achter deze interpretatie, ging het zo te horen bovenal om een natuurlijk verlopend verhaal. En inderdaad. Het *Ja, nicht auf das Fest* klonk niet opgefokt en ook het commentaar op het reukwater, dat men volgens het koor beter voor veel geld had kunnen verkopen, was een gedoseerde en klonk eerder als een zijdelingse opmerking dan als een agressieve.

Nuancering was het toverwoord. In kleuringen en in dieptewerking. Cantatrix volgde Van Beijeren op de voet. Net als Concerto d'Amsterdam, het authentiek uitgeruste en karaktervol musicerende orkest, bekend van de *Orfeo* op Soestdijk.

Het solistenteam was wat het moest zijn. Geen zwakke schakel te bekennen. Wel telde men twee relatieve nieuwkomers: tenor Rudmer de Vries, onlangs toegetroten

tot de Dutch National Opera Academy. Hij liet een energiek, egaal en kernachtig geluid horen. En de alt Maria Fiselier, vorig jaar afgestudeerd aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag. Een warme, ontspannen stem, prachtig. Terecht dat pa Frans – zanger van de basaria's en docent van De Vries – haar voordracht met goedkeurende bliken gadesloeg.

De rest van de bezetting bestond uit bekende namen en voldeed eveneens. De Jezus van Pierre Mak was iets bijzonders: hij gaf langgerekte klinkers een extra 'boost' en won daarmee aan overwicht. De hem omspelende strijkers klonken nu eens niet zijig, maar helder en fris. Net als de hele uitvoering. Al had een scherper spel met de dynamiek hier en daar de zaak geen kwaad gedaan.

RUDOLF NAMMENSMA